

Rush nos sabrá perdonar

Érase una vez... un presidente que no valoraba a sus empleados. Les consideraba poco eficientes, incontrolados, absentistas, obstruccionistas de su labor en pos del bien común... y demasiado bien pagados. Como empresario sin complejos decidió tomar cartas en el asunto para recomponer tanto desaguisado.

Publicó una encíclica *urbi et orbe* en los periódicos locales para que los ciudadanos supieran de su nueva cruzada. Denunció que los empleados públicos de la Diputación iban al Corty para asearse, o hacían sus compras en el Mercado Central en horario laboral. Instaló un control de entradas y salidas con huella digital, para que nadie se escapara a su Gran Hermano. Dispuso Él - porque podía - que sus empleados cuando tuvieran una incapacidad temporal los controlara la Mutua del hermano del anterior presidente, así terminaría con el absentismo crónico de esta su casa. Los médicos de la seguridad social, ya se sabe, son laxos, y necesitan un médico de la Mutua para terminar con tanta "cuentitis".

Como buen chamarilero vendió el pase del INSS a la Mutua como un cambio para mejorar la atención y terminar con las interminables colas de la seguridad social y así, ganábamos todos. Los empleados sanaban más rápido al estar mejor atendidos y la Diputación acortaba el tiempo de las incapacidades temporales.

Todo cuento con madrastra tiene su Cenicienta. La Cenicienta de nuestro cuento llevaba la comida a los enfermos de Bétera y ¡pataplaf!, resbaló, dándose de bruces en el suelo. En el libro de incidencias figura, además de las quemaduras al escaldarse por la comida, el daño en la espalda al agudizársele una hernia lumbar que se hizo por levantar ella sola a un enfermo. La Cenicienta, sintiéndose mal, se fue a la Mutua donde le ofrecieron rehabilitación, pero no le dieron ni le propusieron la baja. En la Mutua le hicieron placas que no se veían, estaban negras porque el aparato radiológico no funcionaba bien. Un familiar que por suerte trabajaba en la clínica le aconsejó que no se radiara más porque era inútil. Total, se rehabilitó trabajando.

La Cenicienta está en estos momentos en el Hospital General recién operada de la hernia lumbar. El traumatólogo que la ha intervenido le pidió, hace una semana, un informe médico y las placas del accidente de Bétera. La clínica de la mutua se negó a darle el informe, tubo que reclamar y después de tres viajes insistiendo y pidiendo la hoja de reclamaciones, que también le denegaron, le dieron el informe a regañadientes y con amenazas <<en el camino nos veremos>>. Le comunicaron, con la amabilidad que les caracteriza, que si quería las placas debía de pagarlas.

Colorin colorado este cuento se ha acabado. Moraleja.

La Mutua de Rush mata... nuestra dignidad

La Mutua quitó el médico de apoyo para las revisiones anuales.

La Mutua a propuesto a la Diputación que pague la ATS de extracción de sangre.

Pronto cerraran la central de la calle Artes Gráficas y nos tocará ir a la pista de Ademúz.

Como veis todo ventajas.

Gracias Sr. Rush.

Rush ens sabrà perdonar

Això era que era... un president que no valorava els seus empleats. Els considerava poc eficients, incontrolats, absentistes, obstruccionistes de la seua labor darrere del bé comú... i massa ben pagats. Com a empresari sense complexos va decidir intervindre per a recompondre tanta barrabassada.

Va publicar una encíclica *urbi et orbe* en els periòdics locals perquè els ciutadans saberen de la seua nova croada. Va denunciar que els empleats públics de la Diputació anaven al Corty per a endreçar-se, o feien les seues compres en el Mercat Central en horari laboral. Va instal·lar un control d'entrades i eixides amb empremta digital, perquè ningú no s'escapara al seu Gran Germà. Va disposar Ell - perquè podia - que els seus empleats quan tingueren una incapacitat temporal els controlara la Mútua del germà de l'anterior president, així acabaria amb l'absentisme crònic d'aquesta sa casa. Els metges de la seguretat social, ja se sap, són laxos i necessiten un metge de la Mútua per a acabar amb tanta "cuentitis".

Com a bon barater va vendre el pas de l'INSS a la Mútua com un canvi per a millorar l'atenció i acabar amb les interminables cues de la seguretat social i, així, guanyàvem tots. Els empleats curaven més ràpid en estar millor atesos i la Diputació acurtava el temps de les incapacitats temporals.

Tot conte amb madrastra té la seua Cendrosa. La Cendrosa del nostre conte portava el menjar als malalts de Bétera i ¡pataplaf!, va esvarar, i caigué de cul a terra. En el llibre d'incidències figura, a més de les cremades en escaldar-se pel menjar calent, el mal a l'esquena en aguditzar-se-li una hèrnia lumbar que es va fer per alçar ella sola un malalt. La Cendrosa, sentint-se malament, se'n va anar a la Mútua on li van oferir rehabilitació però no li van donar ni li van proposar la baixa. En la Mútua li van fer plaques que no es veien, estaven negres perquè l'aparell radiològic no funcionava bé. Un familiar que, per sort, treballava en la clínica li aconsellà que no es radiara més perquè era inútil. Total, es va rehabilitar treballant.

La Cendrosa està a hores d'ara en l'Hospital General, acabada d'operar de l'hèrnia lumbar. El traumatòleg que l'ha intervinguda li va demanar, fa una setmana, un informe mèdic i les plaques de l'accident de Bétera. La clínica de la mútua es va negar a donar-li l'informe, hagué de reclamar i després de tres viatges insistint i demanant el full de reclamacions, que també li van denegar, li van donar l'informe amb amenaces <<en el camí ens veurem>> i li van comunicar, amb l'amabilitat que els caracteritza, que si volia les plaques havia de pagar-les.

Conte contat, conte acabat. Lliçó a aprendre:

La Mútua de Rush mata... la nostra dignitat

La Mútua va llevar el metge de suport per a les revisions anuals.

La Mútua a proposat a la Diputació que pague l'ATS d'extracció de sang.

Prompte tancaran la central del carrer Arts Gràfiques i ens tocarà anar a la pista d'Ademús.

Com veieu tot avantatges.

Gràcies Sr. Rush.